

- تاریخ پوشاک در عهد هنری چهارم

اهمیت این دوران در این است که تحولات لباسی به شکلی پیش رفت که حرکت به سمت لباس های امروزی را پایه ریزی کرد. لباس های این دوره تقریبا ادامه لباس های دوره هنری سوم والوا است.

هنری چهارم

پروتستان بود + برای رسیدن به تاج و تخت فرانسه کاتولیک شد + قبلا هم یکبار پس از قتل عام سن بارتلمی کاتولیک شد اما پس از بازگشت به زادگاهش مجدداً پروتستان شد + ابتدا با مارگاریت دوآلوا دختر هنری دوم و کاترین دومدچی ازدواج کرد + پس از رسیدن به سلطنت با اجازه پاپ از همسرش طلاق گرفت + با ماری دومدچی ازدواج کرد + قرارداد آزادی مذاهب در فرانسه + توسط راهبی کاتولیک ترور شد + حسن خلق + پیگیری رفاه مردم + منظم سازی امور مالی + ترویج کشاورزی + گسترش آموزش + توسعه کالج های هنری + گسترش و متمرکز سازی هنرمندان در پاریس + فضاسازی شهری پاریس + قرارداد کاپیتولاسیون با عثمانی

تغییرات در لباس مردان

الف - دابلت

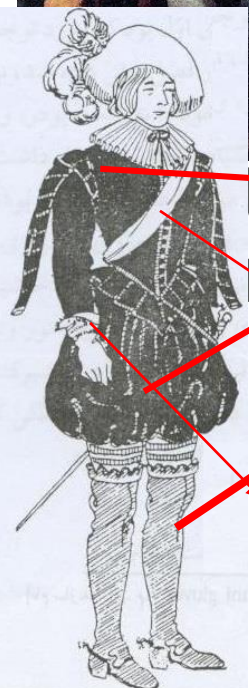
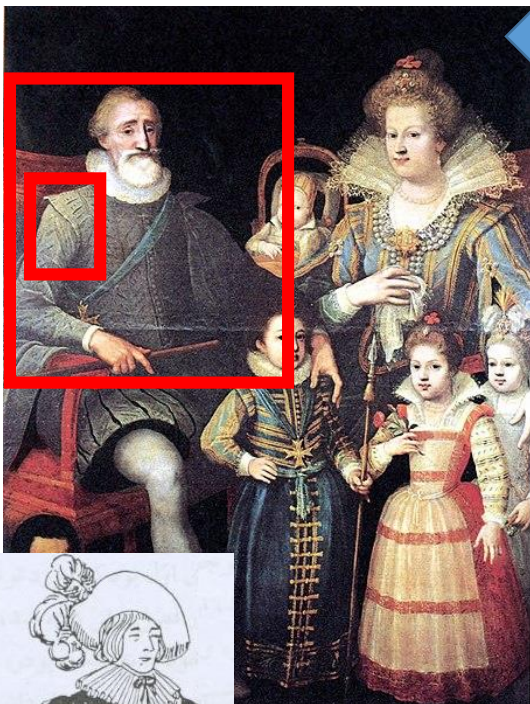
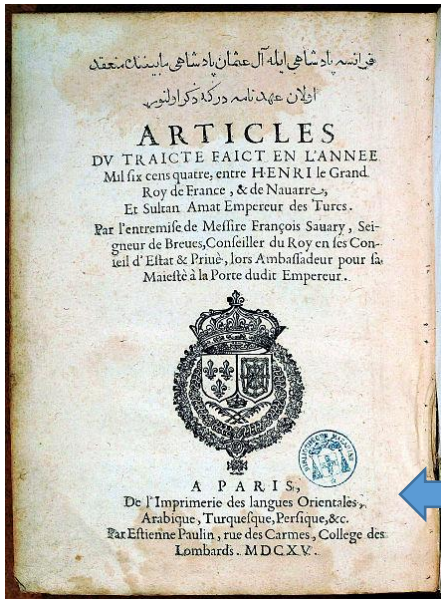
برجستگی جلوی شکم برداشته شد + خط کمر دقیقاً در جای طبیعی خود قرار گرفت + آستین ها حتماً با دابلت همسان و همرنگ شد + سرشانه دابلت ها عمدتاً دارای بال کوچکی شد.

ب - شلوار پف دار کوتاه

شلوار ها گشاد تر گشت + کمی بلند تر شد و به بالای زانو رسید + جیب در آستر شلوار ایجاد شد.

ج - دستکش

از مچ با توردوزی و گلدوزی شده + گلدوزی و جواهر نشان + از جنس پوست خرگوش (مرغوب) + گاهی بلند و بدون تور تا نزدیکی آرنج شلوار گشادتر

بال دابلت

حمایل سفید

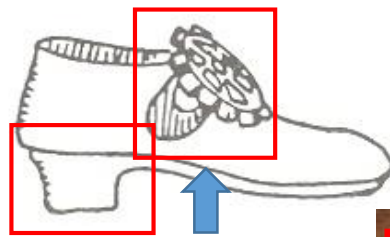
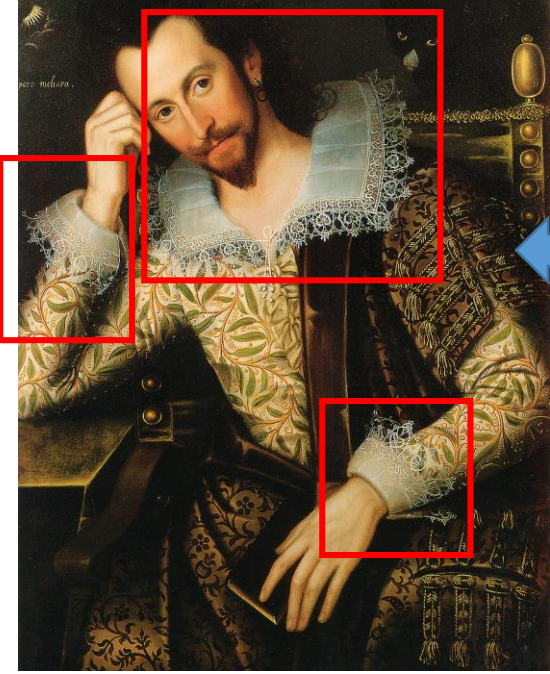
چکمه ساق بلند

دستکش پوست خرگوشی دستکش

شلوار ونیزی شده است (سال ۱۹۴۰)

گاهی اوقات سر دست پیراهن زیر توردوزی می شد و به صورت امتداد دستکش از زیر لباس رو به نمایش گذاشته می شد + یقه لباس زیر هم دقیقاً مشابه با سر دست توردوزی شده و از زیر لباس رو به نمایش گذاشته می شد

د- کفش

کفش ها در این دوره به دو نوع تقسیم می شوند:

الف- کفش های ساق کوتاه با گل کفش بزرگ و پاشنه نسبتاً بلند.

ب- چکمه با ساق بلند +

چرم روسی + بهترین آن ها در مجارستان تهیه می شد + هنری چهارم صنعتگران را به مجارستان فرستاد تا فرا گرفته و به فرانسه برگردند و این صنعت را با خود به فرانسه آوردند + استفاده از مهمیز + چرم اولیه توسط اسپانیا یا عثمانی تولید می شد + برای رقص های درباری مرسوم بود که صرفاً از چکمه استفاده شود

مردان از لگینگ (ساق پوش) استفاده می کردند + لگینگ ها دو نوع بودند + یکی که روی جوراب شلواری می پوشیدند و مخمل بود و روی آن گلدوزی شده بود + دیگری از نوع چرمی و ساده بود و در هنگام سوار کاری استفاده می شد + بالای لگینگ با بند جوراب محکم می شد + بند جوراب در زیر زانو اصطلاحاً کانون می شد.

حمایل از جنس ساتن باب بود + رنگ سفید حمایل مخصوص هنری چهارم بود.

هنری چهارم همواره از عصا استفاده می کرد.

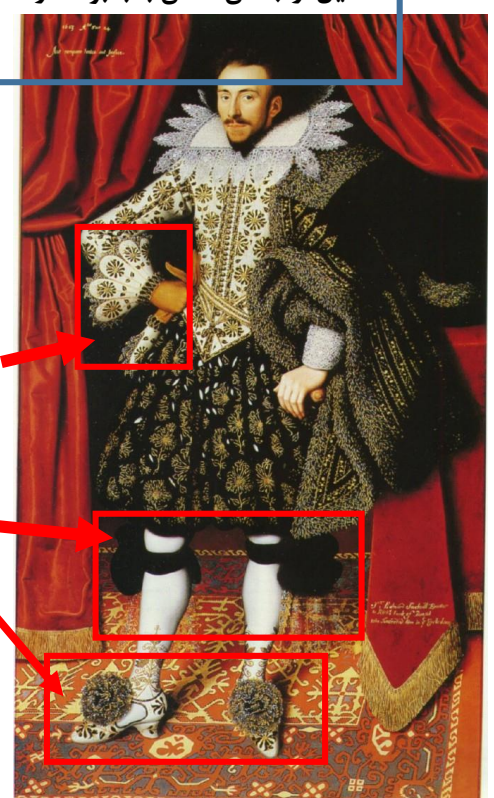
شمشیر را با کمربندی باریک از چرم می آویختند.

سر دست

لگینگ

کانون

گل کفش

هنری چهارم برای آرایش ریش و موی سر مردان را آزاد گذاشت + با این حال موها نسبتاً کوتاه و سبیل کوتاه مد بود + همچنین مردان در این دوره از لاولاک استفاده می کردند + لاولاک رشته ای از موی بافته شده که در یک سمت از چهره آویخته می شد + گاهی به انتهای این موی بافته شده روبانی نیز گره می خورد.

تغییرات در لباس زنان

پوشاک زنان در این دوره از پارچه های ظریف و مرغوب در رنگ های متنوع تولید می شد + در این دوره برای نخستین بار برای رنگ ها از نام های توصیفی و فانتزی استفاده شد.

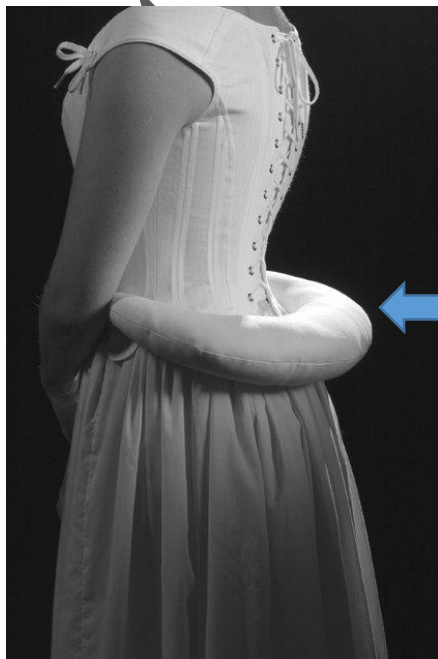
در این دوره با حمایت هنری چهارم بافت و تولید پارچه های مخمل ابریشمی به شدت رواج یافت + عمده این مخمل ها در البسه زنانه مصرف می شد.

الف- زیر دامنی

زیر دامنی چتری که در عهد والوا سوم با فارتینگل بسته می شد، این بار با نوع دیگری از فارتینگل استفاده شد + این نوع فارتینگل را اصطلاحاً بالستر (متکایی) می نامیدند + استفاده از زیر دامنی هایی که با حلقه های چوبی یا فلزی در فواصل منظم شبکه ای حلقه ای را ایجاد می کرد و روی آن پارچه منتقال کار می شد، حذف شد + اما به جای آن فارتینگل بزرگتر شده بود + در چنین حالتی دامن از جلو و عقب سکو می خورد و سپس مستقیم پایین می آمد + اما در والوا سو پس از سکو باز هم چتری و زنگوله ای پایین می رفت + این نوع دامن را طبلی هم می گفتند + بالستر ها به چند نوع بودند.

بالستر اسپانیایی

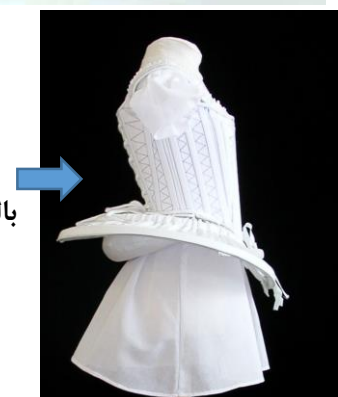

بالستر بالشی

فارتینگل (فارتینگل فقط پشت بدن را پوشش می داد + با این حال بعد ها فارتینگل به حلقه کامل دور بدن اطلاق شد)

بالستر های استفاده شده برای بالرین ها در قرن نوزده

لباس زنان با استفاده از بالستر تعریف شده به صورت روبرو در می آمد.

در این دوره نیز دامن رو که در زیر گاون(رب) پوشیده می شد بعضا از جنس متفاوت و با رنگ و تزئینات متفاوت از گاون(رب) بود + دامن رو قطعا تزئین و جواهر دوزی می شد.

ب- کرس (شکم بند)

باسکین شکنجه ماری دومیچی کنار گذاشته شد + اما دو لایه طراحی می شد + ساختار تمام فلزی آن به لولاهایی فلزی در یک سمت تبدیل شد + که این لایه زیرین بود + لایه زیرین با لولا فلزی محکم می شد + لایه رو نیز کتان آهار خورده بود که با بندینک در پشت یا جلو

محکم می شد + قسمت های کناری و غیر بندینک خورده لایه رو با پارچه مخمل و تور و روبان تزئین می شد.

ج- یقه و سر آستین

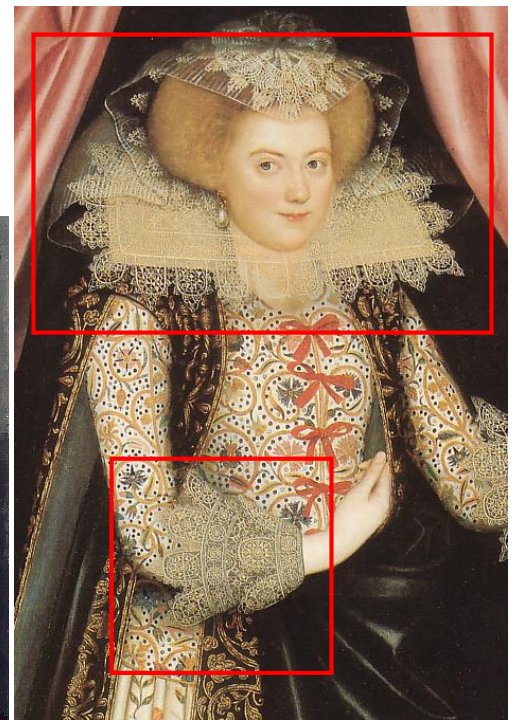
چین دار + هماهنگ با یکدیگر + در یقه فرم بادبزی + همانند مردان که توضیح داده شد

سرپوش ها

سرپوش مردان لبه عریض و لوله شده + تاج نه

چندان بلند + با روبان جواهر و پر + از پوست سگ آبی + از آمریکا وارد شد + قبلا از پوست سگ آبی که توسط فلاندرز ها تهیه می شد استفاده شد.

نکاتی در لباس های هنری چهارم

الف- جوراب های ابریشمی از ایتالیا و اسپانیا گلدوزی شده با نخ های فلزی

در سه رنگ قرمز + تارنجی + بنفش وارد می شد.

د- استفاده در فرونیه مجددا در بین زنان درباری باب شد.

ج- همانند دوره کاترین دومدیچی چهره رنگ و خال گذاشته می شد.

ه- مردان و زنان به موها گرد طلا می پاشیدند.

و- استفاده از ماسک هنوز برای زنان طبقه بورژوا با رنگ سیاه مرسوم بود.

ز- دستمال برودری دوزی شده با حاشیه توردوزی برای زنان یک اکسسوری دائمی محسوب می شد.

دستکش فرانچی پانی

زنان در این دوره از دستکشی که آن را به نام سازنده اش فرانچی پانی ایتالیایی می نامیدند استفاده می کردند + این دستکش مانند دستکش مردان بود + شرابه و گلوزی های سیمین و زرین داشت + در ضیافت ها به کار می برد + مهمترین ویژگی آن معطر بودن آن بود.

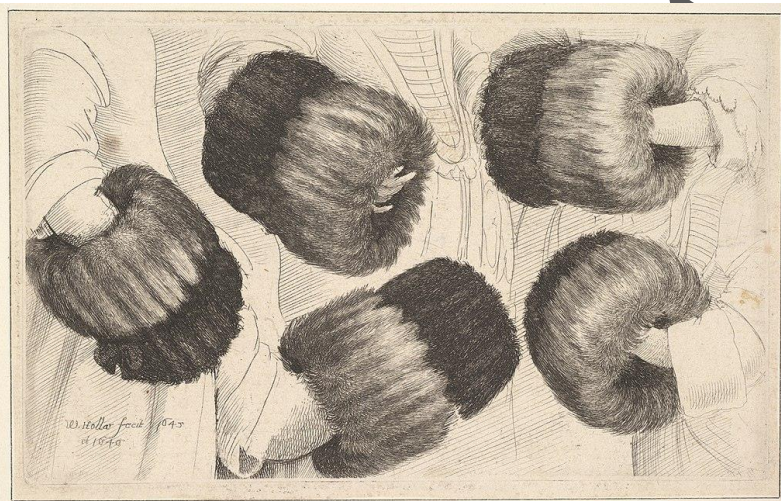

این دستکش ها اولین بار در ایتالیا تولید شد + در اواخر قرن پانزدهم، از نوادگان یکی از خانواده های رومی قدیمی، موزیو فرانگیانی، پودری را که اجدادش برای او به ارث گذاشته بودند و

از مشک و برخی مواد دیگر بود را مجددا احیا کرد + گفته شده بود کاترین دو مدیچی قبلا این راز این ماده خوشبو را یافته و از آن برای خوشبو کردن کاخ فونتن بلو استفاده کرده است + براسا همین داستان برخی نیز خالق این عطر را رنه بیانچی می دانند + این افسانه معتقد است که کاترین دو مدیچی فرانچی پانی را به قصر دعوت کرده و با تطمیع این ماده خوشبو را از او گرفته است.

ماف

در زمستان زنان و مردان از پوشش دیگری نیز برای گرم کردن دست های خود استفاده می کردند که اصطلاحاً ماف نامیده می شد + معمولاً فرمی استوانه ای و توخالی از جنس خز که دست از دو انتهای آن می تواند وارد شود و سبب گرم نگه داشتن دست شود + ماف از قرن شانزدهم به مد زنان وارد شد و از قرون ۱۷ و ۱۸ بین مردان و زنان محبوب شد.

استفاده از ماف در قرن نوزدهم

دو نمونه از ماف در مد امروزی

در دوران ادواردین (۱۹۱۰-۱۹۰۰) که به آن دوران زیبا (فرانسوی) می گوئیم + آخرین دوره ای که در آن شکم بند ها و کرست های تنگ را می بینیم و نوعی لاکچری گری در بین قشر و جامعه بورژوا کسترش یافت + ماف ها به دو نوع تغییر شکل دادند + با تبدیل به چننه هایی بسیار بزرگ شدند + یا با اتصال به پوست هایی بلند تبدیل به شال و ماف شدند.

شال و ماف

چننه

تاریخچه

تاریخچه